

BUNUL ECONOM

ABONAMENTE:

Pe an 4 coroane (2 fl.); jumătate an 2 cor. (1 fl.)
Pentru România 15 franci.

PROPRIETATEA

„Reuniunii economice în Orăștie“
Apare în fiecare Sâmbătă

INSERTIUNI:

se socotesc după tarifă, cu prețuri moderate
Abonamentele și inserțiunile se plătesc înainte.

Un salut și o idee!

Expoziția meseriașilor români dela Sebeș, despre care am raportat pe larg în numărul trecut, a făcut să iasă mai mult la iveală două frumoase începuturi nouă de consolidare între oamenii noștri pe terenul prețios al meseriilor.

Este întâi faptul, eșit mai viu la iveală aci la Sebeș, că la Alba-Iulia meseriașii români fac toate eforturile posibile pentru a dobândi dreptul de a se înjgheba ei în Reuniune de sine, românească, ca la Sibiu, Sebeș, Brașov.

Noi, după cele pățite de meseriașii români din Orăștie, trebuie să fim cam pesimiști, și tare ne temem, că ministrul nu va da voe măestrilor români a se separa în societate de sine.

Aci la noi măestrii români sunt foarte numeroși, au ajuns a fi ca număr atâta ei de ei, mai ales învățăceii, câți cei sași și unguri împreună! Și e numai de înțeles că doreau tare să se poată constitui în o reuniune de meseriași de sine stătătoare, românească. De două ori însă Statutele le-au fost respinse de guvern pe cuvântul, că aici sunt destule reuniuni, de meseriași și economice, în cadrul cărora se pot desvolta destul de bine, între în acelea! Meseriașii noștri n'au desperat, ci voină cu ori-ce preț a ajunge să poată avea convenirile lor și conducerea lor de sine, s'au adresat Reuniunii Economice, care, conform statutelor sale, are drept a cuprinde în sînul său și pe meseriași și a îngriji de desvoltarea și promovarea lor, și-au cerut scutul acestor statute. Reuniunea Economică le-a oferit prea bucuros scutul statutelor sale, și azi meseriașii români din Orăștie, înscrisi la Reuniunea Economică, se cultivă și se mișcă cu destulă autonomie, ca secție industrială a Reuniunii Economice, ca și cum ar fi o Reuniune de sine. Comitetul Reuniunii va cheltui

special spre scopurile lor banii încasați dela ei. E lucrul cu grije arangeat.

În felul acesta, dacă d. e. la Alba-Iulia nu s'ar permite înființarea unei Reuniuni de meseriași români, n'ar fi rău, ba ar fi chiar de dorit a se înființa o Reuniune Economică, cu cadre largi ca cea a noastră, și sub scutul ei se poate apoi da teren de desvoltare meseriașilor noștri, dar' cu o cale și economilor din loc și jur. Ba lucrul par'că e mai de dorit în acest fel.

Al doilea lucru bun pus la cale la Sebeș, e constituirea unui biou central în Sibiu, pentru conducerea și povățuirea mult puțin uniformă a Reuniunilor de meseriași, biou care va avea să stărue de sigur și pentru înființarea de nouă reuniuni, scoțând pentru propagarea ideilor sale și o foaie anume pentru meseriași la Sibiu!

Ideea aceasta e mult mai măreață și largă decât se o poți aștepta în 2—3 cuvinte. Nespun de mult bine poate răsări din realizarea ei: reuniuni nouă, viață nouă în cele existente deja, și înaintarea mai conștie și, să zicem așa, mai științifică spre marele scop final, al ridicării poporului și națiunii noastre în aceste părți, dacă, firește, cei puși în fruntea bioului central vor avea și inimă și pricepere pentru marile probleme ce le-ar sta nainte. Și noi cunoscând elementele la cari se contează a lucra cu această idee din Sibiu, avem cele mai frumoase speranțe!

Salutăm cu căldură pe sămănătorii ideilor și pe cei-ce vor și lucra serios pentru realizarea lor!

Năozuri pentru dare vor avea cei-ce nici acum după secere nu vor plăti restanțele. Ministrul de finanțe a trimis poruncă în lungul și latul țerii, ca acum să fie siliți oamenii a plăti dările, ear' care nu, să fie executați.

Spre luare aminte!

Un răspuns.

— Asigurările —

de Ioan Moța, preot.

«Activitatea» publică în numărul seu 30 (săptămâna trecută) o notiță ridicolă în contra mea, pentru-că mă ocup cu asigurările.

Scopul notiței, ca și-a altor alușii de acest fel în alte rânduri, e: a face pe cetitorii mai ușurei, să creadă, că acuirarea de asigurări ar fi o ocupațiune ordinară, urită, nedemnă a se ocupa cu ea oameni cu poziție socială, indeosebi nedemnă pentru *preoți*, precum e d. e. nedemn *crășmăritul*, dela care preoții sunt express oprîți. Ba nebleznicul articolaș tinde par'că a face ridicole și *asigurările însesși*, ca oamenii să se ferească de ele și să alunge pe cei-ce s'ar mai apropia de ei îndemnându-i să se asigure.

Scriu rândurile de mai jos, nu ca să dau un răspuns crășmarului din colțul uliței Beriiului, ajuns și el «redactor», ci pentru-ca să militez din nou pentru niște prea folositoare idei economice, pe care le vîd batjocorite în mod cinic de niște căznaci de profesie. La alți oameni le-ai lua tare în nume de rău atari atacuri cinice asupra unor idei bune, lui Bercian et comp. însă nu li-o poți, căci la ei aceasta e *meserie*, prin asta fac «sensatie» (de calitate foarte stupidă), din care apoi se aibă tolos de... «ziariști». Cu crășma poate nu prea merge, da de face ceva cu acest fel de gazetărie.

Trec la obiect. Ce sunt asigurările? Una din căile care povățuesc și mult puțin silesc pe om ca să *cruțe* ceva pentru sine și pentru familia sa, și totodată un fel de loterie nobilă, la care nu poți pierde, dar' de câștigat familia îți poate câștiga mult în asemănare cu cât ai depus. Dar' nu mai argumentez, căci asupra acestui înțelept fel de cruțare, am scris eu încă în «Bunul

Econom», și puțini mai sunt azi oamenii, chiar în popor, care se nu știe bine, *că asigurarea nu e risipă, nu e lux, nu e greșală, ci e lucru foarte bun, e o crutare înțeleaptă, e un bine pentru familia a cărui cap se asigură.* Pentru aceea azi trebuie mult să umbli să mai dai prin orașe ca și prin sate, de oameni de ceva, cari se nu fie asigurați în favorul familiilor lor, care pe cât a putut.

Și e numai natural. S'au încredințat despre bunătatea asigurărilor întâiu oameni mai luminați, mai sus puși, și s'au asigurat: judecători, pretori, protopopi, episcopi, fișpani, ministri, prinți, chiar Regi! Metropolitul Șaguna, ca se vorbesc de casuri mai cunoscute, a fost asigurat pe 100.000 floreni; regele Italiei de curând ucis, fusese asigurat pe 40 milioane, și doar' nu era om sêrac, ci s'a asigurat ca la moartea lui, peste grămada averilor sale, se se mai verse o bogată grămadă!

Oare noi, oamenii mai măruneți, preoți, notari, învățători, țărani, suntem noi toți cu mult mai înțelepți ca episcopii, prinții, regii, și din înțelepciune ori din altceva, nu facem aceea ce ei fac, că adecă se ne asigurăm, ca la moartea noastră, durerea familiei se fie alinată în câtva prin aceea, că-i vine în casă o sumă frumoasă ca crutare a noastră cu care se se ajutare în lipsa noastră?

În timpul din urmă au și început, e drept, a se asigura și oamenii noștri,

preoți, învățători, și câte un țeran pe lângă ei, dar' nu arareori auzi plângeri, că agenți străini au spus neadevăruri și au înșelat pe unii, și prin asta au stricat cauzei înșasi a răspândirii asigurărilor.

Eu care, pe lângă serviciul la altarul lui D-zeu, m'am oferit să servesc și eu după puterile mele, unele idei și lucrări economice, pentru ridicarea poporului nostru în bunăstare, am văzut și ved' și azi în instituția asigurărilor, o *lucrare economică de cele mai fericite* pentru mari și pentru mici, și știind că băncile răsplătesc, destul de bine, munca agenților pe acest teren, știind că d. e. aici în Orăștie agenți locali străini de neamul nostru, au venite de sute și sute de floreni numai după încassările dela poporul nostru, m'am hotărît a primi și eu o agentură de bancă împreunând prin asta *idealul cu practicul*, având se fac adecă un bine oamenilor pe cari îi voiu asigura, dar' și mie un mic folos.

Dar redactorul «Activității», ținând că atare activitate e incompatibilă cu «prescrisele deobligămintelor preoțimii» (!! Ce «profunditate adâncă», de nici cu prăjina nu poți da de fundul ei!), — mă «denunță forurilor competente»... «având nădejde că se va sana» —

Cam găgăuță nădejde, dle «colegă». Alți oameni altfel judecă în această afacere. Îți voiu spune unele opinii autoritare:

1. Când, nainte cu un an, am mers

la Sibiu să-mi caut legături cu o bancă de asigurare, dl Parteniu Cosma, directorul «Albinei» m'a întrebat între altele ce caut prin Sibiu. I-am spus că vreau să iau o agentură de asigurări, se răspândesc cât pot asigurările chiar și în popor.

— „*Lucru foarte cuminte faci!*” mi-a zis dl Cosma, pe a cărui opiniune, atât în afaceri economice, cât și în ceea-ce se ține de întrebarea că compatibilă e această ocupațiune cu preoția ori nu, eu pun mult temei. Și dl Cosma e și membru al Consistorului nostru la Sibiu.

2. Oameni din curtea metropolitană mi-au spus de curând, că mai lunile trecute, după marele foc din comuna P., unde economii români au suferit o pagubă de vre-o 50 000 cor. și numai doar 3—4 fuseseră asigurați, — când I. Pr. S. Metropolitul Ioan Meșianu, a aflat despre starea lucrului și că oamenii își iau acum bățul de cerșitori ca se mai repareze ceva din grozava nenorocire, — mișcat adânc înaltul prelat a isbucnit în niște cuvinte pline de legiuită indignare la adresa *preotului* nostru din acea comună, «care în timpul seu liber nu s'a îngrijit ca oamenii aceștia se se asigure contra focului, se nu ajungă în ce au ajuns!» — Deduc din aceasta, că Inalt Preasfințitul meu Metropolit, șeful «organelor competente» la care apelează dl Bercian contra mea, aprețiază cu totul altfel munca preoților pe terenul asigurărilor, și n'are se

— Tu ești bun, 'mi-ești prieten, cunoști lumea mai bine decât alții, tu n'o se rizi și nici inditerent n'o se rămâi, cunoscând nefericirea mea! Ție pot se-ți spun toate fără nici o teamă.

O iubeam, așa cum iubește cineva la vârsta de douăzeci de ani: în vis, vis, pe care-l învăluia realitatea, dar fără se pot bine deosebi, unde încețază visul și unde începe realitatea. O iubeam cu însetarea sufletului neștiutor și neîntinat, cu inima palpitând în aerul ideal al primăverii vieții. Eram fericit numai dacă puteam s'o ved, dacă m'aflam în preajma ei, eram fericit chiar când mă chinuia cu răceala ei neînțeleasă!

Să fi fost alătura?! s'o fi strins în brațele mele, s'o fi sărutat?! Astea erau fericiri la care nici nu puteam îndrăzni se mă gândesc. S'o sărut?... Dar' așa ceva ar fi fost un tel de profanare,

FOIȚĂ

NUMA 'N VIS!

Te-am visat și-am plâns în visu-mi
Cum plângeam de mult, odată,
Pe când mă robea scânteia
Din privirea-ți fermecată.

Te-am visat întins și rece
Într'o raclă de stejar,
Mut și palid cum e moartea,
Te-am visat, și-am plâns amar....

Vis a fost!... căci azi în pieptu-mi
Ori-și-cât venin se strîng,
Astfel cum plângeam odată
Numa 'n vis mai pot se plâng!

FLORILE IUBIRII MELE

Precum corbii jelesc astăzi
Prin noianul de ninsori,
Crengile uscate 'n care
Astă vară erau flori...

Tot așa pe al meu suflet
Troenit de zile rele
Plânge trista anintire
Florile iubirii mele.

Anna Ciupagiu.

Mititica!...

(SCRISOARE)

.....„Am rămas tot așa. Mi-e peste putință se mă schimb: același amoretzat, același visător, timid fără păreche; vecinic rătăcit după o icoană dulce, care mi-a desmerdat ochii, vecinic doindu-o, vecinic departe de ea.

Totul e înzadar. Doar' ochii ei negri, care mă urmăresc și acum, ochii aceia iuți sub gene lungi și sprincene, corbii s'apropie de mine, trezindu-mi dragostea nenorocită.

mă certe deloc pentru-că fac aceea ce I. P. S. Sa condamnă în un preot coleg că n'a făcut!

3. Chiar nainte de a pleca la Sibiu, pe când eram numai «popă», nu și «agent», am dorit să știu părerea unui bărbat, pe a cărui vederi asemenea pun pînd însemnat, a dlui *Dr. I. Mihiu*. I-am spus că voiu să iau o agentură:

— *Foarte bine faci* — mi-a zis: Poți avea venit frumos și servești idei salutare. — Și dl. *Dr. Mihiu* e asemenea omul, care nu va îndemna pe un preot a se ocupa cu ceva nedemn de el. E și membru al Consistoriului.

4. Dacă asigurările ar fi o ocupațiune incompatibilă pentru preoți, atunci cum crede redactorul «Activității», că d. e. dl. *Zaharie Boiu*, asesor consistorial în Sibiu și dl. prof. seminarial *Dem. Comșa*, ar sta membri în direcțiunea băncii de asigurare dela Sibiu? Mie se-mi deroage a face asigurări, ear superiorilor mei a sta în direcțiua băncii de asigurare, nu?

6 Eu știu că cel puțin jumătate din colegii mei preoți, sunt totodată agenți, mai mari ori mai mici, la una ori altă bancă de asigurare, și încă nu s'a aflat for administrativ, ba nici om cu mintea sănătoasă, care se-i osândească pentru aceasta. Ba știu mai mulți protopresbiteri, mai bine dotați ca un biet preot, cari sunt agenți la bănci de asigurare. Eu în societatea acestora mă simt și ca «agent» foarte bine și «căz-

o sdruncinare a sincerei mele credinți. Nu, eu o voiam pură, frumoasă, cuminte; fericindu-mă cu privirea ei încântătoare, ear' eu supus mării și puterii ei, s'o iubesc tot mai mult până-ce în inima ei însași va pătrunde pasiunea mea mistuitoare.

O, timiditatea mea, marea și nelipsita mea timiditate!... De sigur unora le va milă de mine, alții mă vor lua în batjocură. Mi-aduc aminte de vorbele vechiului meu prieten *Mitran*: — În inima, cuprinsă de dragoste e ca un flux și un reflux mării. Când ochii iubitei numai la tine caută dornici; când vorbele ei, spuse în treacăt par'că, dar' spun ceva, când o vezi că umblă de colo dincolo cu neastâmpăr și ar vrea, ar dori ceva, pe care de la tine îl cere, atunci ca și marea în flux curajul tău crește, inima-ți tremură de fiori plăcuți, ochii și-se umplu de lacrimi ve-

niturile» dlui *Bercian* nu mă vor distoga de această ocupațiune. Chiar și dl. protopop al Orăștiei, *V. Domșa*, e «agent»; deosebirea între mine și d-sa e numai aceea, că eu îndemn pe oameni a cruța, ear d-sa îndrumă pe cine îi cere ajutorul de agent, la zălogirea moșilor la bancă, căci reprezintă o mare bancă de împrumut. Pentru d-sa însă n'au activității nici o vorbă contrară. Nici nu s'ar cădea.

7. Agentura în sine e un lucru nereproșabil. De n'ar fi așa nu ar primi d. e. «*Albina*», bancă de credit, agentura unei bănci de asigurare «*Equitable*».

Etc. Aș mai putea cita frumoase pilde, cari toate arată, că părerile capetelor luminate, se deosebesc mult de părerile îngâmfatului redactor al «*Activității*», în judecarea că e demn ori nu a fi «agent» și a servi băncile de asigurare. De aceea fie numai liniștit, că denunțarea sa asupra mea, va fi primită la locurile competente cu cuvenita compătimire față de starea creerului bietului ei autor.

Cu aceeași compătimire va primi și cetitorul serios din publicul mare, suflăcările acestui «redactor», și limba-giul seu care miroasă a crâșmă.

*

Asupra cazului special scormonit de destructivii noștri activiști, numai câteva cuvinte: Un friseur vecin cu mine a făcut la mine două asigurări pentru cei doi copii ai sei. În frise-

sele;... atunci peste toată ființa ta plutește bunătatea, din inima-ți fericită se înalță ca un sfânt parfum încrederea, și pieptul și-se umflă de viață: ai vrea să trăești, clipele fericite, ai dori în veci să le reții, pentru-ca în împetrirea celor din juru-ți fericirea ta să dăinuiească sub raza fermecătoare a ochilor iubitei! Ear' când ochii ei caută posomorîți sub sprincene, când copila se joacă perversă rizându-și de inima ta, unde-i atunci puterea, care se te smulgă din durerea, pe care privirile ei ca niște săgeți și-o pricinuesc! Câtă tiranie e în privirea ei!...

Oh, cât de sêlbateci sunt ochii negri!...

Eram bolnav de felul meu, slăbănog, dar mi-te atunci când un ceas nu mai puteam sta liniștit, dacă n'o zăream; slăbisem de mă puteam abia mișca, ei

ria acestuia a aflat hornarul *J. Lang* despre asigurare. I-a plăcut și a zis că va face și el pentru ai sei copii. Friseurul mi-a spus ocașional dorința lui *Lang*. Întâlnindu-l mi-a declarat și el că vrea. Vezënd că omul vrea să facă un lucru bun pentru familia sa, l'am căutat după astea acasă o singură dată, și a făcut asigurarea. Era treaz și el și nevasta. Eu nu știam că omul e bețiv. Când a sosit timpul, nu și-a scos contractul. L'am retrimis deci băncii.

Eu neadevăruri nu i-am spus, ceea-ce nici el însuși nu afirmă: precum i-am spus condițiunile așa au venit în contract. Că apoi el nu s'a ținut de declarațiua făcută și nu și-a scos contractul și banca a încercat incassarea ratei prime cu legea, e treaba lui și necazul lui pentru neținerea cuvântului. Ca eu se-i fi spus că numai de vrea îl scoate, de nu, nu, — e absurditate.

Chiar prin aceea mi-am câștigat eu încredere și pot face mai ușor asigurări că spun partidei condițiunile acurat, neexagerate, sincere, și nici unuia nu i-s'a întemplat să se vadă înșelat în spusele mele, cum se întemplă cu agenți străini.

Că între 40—50 de persoane asigurate într'un an, dai și de un nenorocit ca *Lang*, cu care ai și neplăceri, — asta încă nu e nimic deosebit, e lucru omenesc, și numai niște oameni lipsiți de ori-ce seriositate, pot face din ea cas

însă îi plăcea să mă chinuiească, fără să simtă nici o remușcare.

„Mă cunoșteau vecinii toți”,

mă arătau copiii și bătrânii cu degetul, fetele făceau aluzii rēutăcioase în gura mare când mă vedeau, în ochii lor deslușam îndurerat bucuria că mă perd din pricina unei semene a lor...

A, e lesne pentru cei care își nimeresc în gloata de fecioare pe cea care singură merită iubirea; e lesne pentru cei tari să iubească: ei pleacă amăriți, ear' nu învinși, când cea pe care o iubesc e întinată la inimă... Dar' eu, eu, biet și timid ce sunt, n'am fost în stare să fug; din contră, la picioarele ei am căzut, i-am cerut iertare că o iubesc, rugându-o din tot sufletul să fie bună, să m'asculte. Omoară-mă, dar' privirea mea din urmă sub ochii ei strălucitori să se risipească, în licărirea din urmă pe ea s'o zăresc!

de „sensație“ în o gazetă, cercând să te discrediteze sau discurgieze.

Zice istețul căznaci Bercian, că mie agentura îmi aduce, *pe lângă frumoase venite, și neplăceri!* Hei, cât aș vrea și eu să am o ocupațiune, care să-mi aducă câteva sute de floreni la an — *fără nici o neplăcere!* Dar așa o ocupație e doară cea a d-lui Bercian? Da, de neplăceri mai dai câte-odată, mai ales când te pogori și la clasele mai sêrace, la popor, cu propagarea unui lucru nou, chiar cât de bun.

Incheiu reasumând: Eu vîd în stăruirea pentru asigurări *o lucrare economică de bine pentru public*, ba și pentru cei-ce muncesc pe terenul lorși de aceea voi munci conștient și cinstit mai departe pe acest teren, îndemnând chiar și pe alți frați preoți a face asemenea, căci câteva zeci ori sute de florini remunerație pentru osteneala uneori foarte puțină, nu vor strica nimîrui. *A munci în acest sens înșamnă a servi idei bune*, și persiflările nebleznice alui Stan și Bercianu, să nu discurgieze pe nimenea, căci asta încă numai în Canceatca noastră și-să mai poată întempla, și anume în provincia «Colțul uliței Beriului», ca să fii tu batjocorit pentru-că *lucrezi*, și anume la lucru bun!

De n'ăș face asigurări, d-le din colț, m'ăș ocupa cu alte ramuri economice, aș cumpêra și crește vite, aș »specula« cum se zice, cu vite. Atunci iară m'ai batjocori că stau prin tîrguri

Sêrmana mea dragoste!... Ea nici respectată n'a putut să fie. Orfan de tată și de mamă, fără rude, fără un sprijin pe lume, necăjit de toate și în totdeauna, inima mea căuta pe alta căreia să i-se destăinuiască... Gîndurile mele obosite căutau puterea vieții însoțindu-se cu gîndurile unei femei. Farmecul iubirii împărtășite făcea să rêsără speranțe în viitorul nelămurit, ștergînd tristeța trecutului nenorocit.

Dar' n'avui parte!

Cînd i-am dat întăia scrisoare, am socotit că amețesc. Nu-i ceream să mă iubească, nu-i ceream nimic, ci o rugam să sufere să-i admir ochii negri, iuți, ferbinți, plini de un farmec duros. Căci în casă la ea nu puteam să mă duc, părinții ei aveau foarte puține legături în oraș și pe cei care veneau la ei nu-i cunoșteam... Ear' a-i cere o întălnire, scurtă, de un sfert de ceas

printre tot felul de oameni și mă «jiodovesc», adecă cumpêr și vînd!.. Și iară n'ar fi bine. Bun ași fi numai cînd aș sta amortit și sêrăcînd zi de zi, ca să ajungă lumea a zice: sêracul! e popă, n'are venit de-ajuns, rabdă foame! Atunci poate aș fi »băiat bun«.

Dar' eu cât voi putea voi munci zicînd și fraților și colegilor mei: pe muncă cu toții, cu cinste și omenie, pe toate terenele, ca să prindem și nițică putere materială, căci prin aceea ne întărim și în independența noastră morală!

AGRICULTURA

Dela ce atêrnă roada câmpurilor noastre?

Sunt nenumărate cauzele (pricinile), delă cari atêrnă roada câmpurilor noastre. Unele din aceste cauze stau în puterea omului, altele în puterea lui D-zeu.

Intre cele dintăi vom numêra următoarele:

1. Ingrășarea pămîntului.
2. Lucrarea cât mai potrivită a pămîntului, ținînd samă de legile firești, și întrebunțînd cele mai bune unelte.
3. Oameni harnici și pricepuți, cum și animale puternice.
4. Sêmîntă adevăată bună.
5. Ținerea unui rînd firesc în cultivarea plantelor unele după altele, ca planta premergêtoare să direagă și

măcar, să-i pot spune o cât de mică parte din suferința și patima mea, aceasta am crezut că n'am dreptul să-i cer... Și-mi era așa de groază, gîndindu-mă că nu va vrea!

Ar fi fost așa de ușor!... Casa ei era chiar alătura de mica grădinuță publică a orașului, unde stăteam eu de obicei. Seara, cînd nimeni nu mai era nici în grădinuță, nici pe stradă, cînd ea știa bine că o aștept, stătea la fereastră singură și cetea, ori lucra..., se juca zglobie cu părinții, umplîndu-mi inima de-o stranie mulțumire.

Nu mi-a rêspons nici un rînd. Dar' stănd la fereastră și cetînd, în fermecata ei privire ce arunca spre mine îmi părea că surprînd fiorul tainic al dragostei. Ce fericire mă cuprîndea în momentele acelea!... O, blîndă tovrășie a singurătății mele, apropie-te de inima mea și cu mînuța ta albă apa-

ea pămîntul pentru planta ce are să-i urmeze.

6. Lupta cu pricepere și necurmată în contra dușmanilor neîmpăcați ai plantelor folositoare.

Intre cauzele, cari sunt deadreptul atêrnătoare delă puterea lui D-zeu numêrăm:

1. Pămîntul bun din fire.
2. Aerul.
3. Lumina și căldura soarelui.
4. Ploaea, roua, bruma, zăpada și gerul.
5. Vînturile.

Și acum să aruncăm o privire asupra cauzelor înșirate, încercînd să ne dăm pe rînd seama despre însemnătatea lor în plugărie.

Nu e îndoială, că roada peste tot este atêrnătoare, cum am mai zis, delă puterea lui D-zeu și delă isteția și hărnicia omului.

Cel mai *bun pămînt din fire*, dacă nu pune și omul mîna la îngrijirea lui, puțin folos aduce. E drept, că locurile din vatra rîurilor produc și de sine; dar' ce? Iarbă pentru hrana animalelor în parte burueni, tufșuri și arbori. Dar' colinele și dealurile? Deasemenea ierburi, însă mai puțin îmbeșugate, burueni, tufșuri și arbori. Munții deasemenea produc și ei ierburi, burueni, tufșuri și cu deosebire arbori. Sunt de tot puține locurile de pe fața pămîntului, unde să nu se facă nimic. Numai cât pentru trebuințele neapêrate ale omului, cu deosebire pentru hrana lui,

să-mi pieptul! Cu vocea ta desmeardă-mă, cu buzele tale îmbată-mă, dragoste vecinică prorociți-mi, voi, fermecători ochi negri!...

Și, cînd, după o zi de acestea bune, mă duceam acasă tîrziu, în blîndeța nopții, chiar chinul era balsam pentru inima-mi rănită.

Odată...

Se făcea că era primăvară, primăvara vieții și dragostei mele. Eram într'o grădină mare, cu alee frumoase, cu copaci înfloriți... în inchipuire o vîd încă.

Par'că nimic nu-mi turburase inima și mintea; eram sănêtos și o veselie neînfrînată tresărea în pieptul meu. Mă plîmbam așa în neștire pe-o alee, acoperită peste tot de crengile stufoase, aplecate, ale unor copaci bêtrâni... La capêtul dragei alei, iat-o, ea, frumoasa mea iubită! Cu ochii ei negri, zimbi-

pământul, fie cât de bun, el de sine produce foarte puțin și rău.

Grâul, săcara, orzul, cucuruzul, tot felul de legumi, păstăioasele ș. a., numai de sine nu se fac; ci trebuie să întrevină omul, punându-și toate puterile și istețimea. Ear' pomii cari cresc de sine, sălbatici, ce produc și ei? Aproape toți dearindul produc numai niște corobețe, cari-ți fac gura pungă și-ți înălesc sufletul. Și așa e cu toate celelalte plante.

În locuri lipsite cu totul de *lumina și căldura soarelui* înzadar te vei strădui să crești și aduci la coacere plante folositoare; în *umbră*, la vecinică răcoare, nici chiar iarba nu izbutește. Ear' în părțile de pământ unde iarna nici când nu se sfârșește, plantele n'au mod de-a se desvolta. Dar' și în părțile de pământ, unde e neîntrerupt vară, sunt mari întinderi de pământ, unde nu crește nici o plantă; *căldura preu mare* și neîntreruptă istovește și ea, aproape ca și frigul, vieța plantelor.

Ploaia este neapărat de lipsă. Dar' cine nu știe, că strugurii bătuți de brumă dau vinul cel mai bun, că curechiul de asemenea trebuie bătut de brumă, pentru-ca să se țină mai bine. Holdele atunci ierneză mai bine, când sunt acoperite neîntrerupt cu zăpadă în timpul iernii. De altă parte ploile mari și îndelungate pricinuesc adesea pagube nespuse sămănăturilor, une-ori le nimicesc cu totul. Bruma, ce cade

tori, cu părul bogat pe spate, îmbrăcată cu o rochie subțire albă, legănându-se toată în o frumusețe și duiosie divină. Ce gingaș ridea, chemându-mă.

Imi făcui semne și cu mâna; mă repezii fericit spre ea. Dar' ea aluneca înainte-mi și n'o puteam ajunge; trist, mă oprii, agățându-mă de-o creangă ca să nu cad jos.

Peste privirea ei trecui vëlul întunecat al tristeții, se sfoță însă să fie voioasă și isbucnind în hohote veni la mine, bătând în palme și sărind. Imi apucă mâna, apoi mă cuprinse de mijloc și când voi să i șoptesc cuvinte de iubire, mă sărută apăsător, prelung... Apoi fugi.

Alergai după dînsa, o căutai în toate părțile, o strigai pe nume, dar' fu zadarnic. Simțeam sărutarea-i ferbinte când m'am trezit, m'am trezit jos, căzut din pat.

în timpul înfloririi pomilor și când dau viile, câte pagube nu pricinuește și ea?

Astfel dară: lumina și căldura soarelui, ploaia, bruma și zăpada, în același timp vântul ș. a., pot ajuta și pot strica. Dar' nu stă în puterea omului, s. p., să schimbe iarna cu vara și ziua cu noaptea, să abată norii în altă parte ca să nu mai plouă, după-ce a plouat deajuns, nici să facă a se curma seceta care amenință cu pustiire roada câmpurilor, nici să scutească câmpuri, vii și grădini de nimicirea grindinei, nici să facă să înceteze vântul, sau la timp de trebuință să-l pornească din nou. Toate acestea nu stau în puterea omului, și încercările făcute până acum de unii oameni îndrăzneți, ca să schimbe mersul timpului, nu au isbutit și, poate, nu vor isbuti.

Dar' a isbutit omul în alte privințe, și izbutește mereu, azi cu una, mâine cu alta. Multe taine de odinioară ale firii, azi pentru om nu mai sunt taine.

Odinioară omul nu avea nici închipuire despre lucrarea pământului. Nu cultiva nici grâu, nici săcără, nici cucuruz, nici legumi, nici pomi, nimic. Nu știa ce e plugul, grapa, arșul, sapa, coasa și secerea; cu atât mai puțin cunoștea îmblăciul, ciurul ș. a. Nici pomenire odinioară de animale în jurul casei, nici de gunoiu și îngrășarea pământului. Nici pomenire de arat și săpat, nici de sămânță, sămănat și secerat. Nu știa omul face economie de loc. Și numai în decurs de multe și

Ce vis!... La capetul blândeii copilării un vis de fericire pe-o inimă de piatră! Durerea, ea trebuia să fie numele dragostei mele sarbăde!

Patru scrisori i-am mai dat, și în toate îi ceream numai de milă un cuvânt, un singur cuvânt, pe care să-l întipăresc în inimă-mi și să mor cu el fericit.

Zadarnic!

Vre-o câte-va zile în șir, și după amiază și seara, veneau mulți musafiri la ea; une-ori, dimineața, ea pleca în țîrg, și toate acestea mă nelinișteau grozav. Auzisem șoapte și chicote în urmă-mi, când treceam pe stradă, că ea se logodește și înnebuneam de necaz. În seara aceea a fost lumină în toate odăile, ear' fereastra ce da spre grădiniță fiind deschisă s'auzeau vorbe vesele și risete, care mi-se spârgeau în urechi ca sunetele dogite de clopot.

multe veacuri a descoperit rînd de rînd una după alta atâtea taine ascunse ale firii; ear' în urma acestor descoperiri i-se storc pământului an de an roade tot mai îmbelșugate. Durere numai, că noi, Românii, nu prea ținem seamă de descoperirile științei, am rămas aproape tot la modul de economie purtat de moșii și strămoșii noștri. Și așa nu mai merge.

Sunt scăderi nenumărate, s. e., în păstrarea gunoiului și intruparea lui pământului, în modul de arat și sămănat, în modul de întrebuințare a mașinilor și uneltelor economice, în alegerea sămânței, în ținerea unor soiuri mai bune de animale, în modul de combatere a gângăniilor și sămânțelor stricicioase și cu deosebire în modul de împărțire a hotarului cu lăsatul ogorului, ș. a. Și până când aceste mari scăderi nu se vor îndrepta, nu putem avea nădejde de o înaintare simțită în cele economice.

Roada îmbelșugată a câmpurilor este deci atârnată în mare parte dela destoinicia plugarului, și tocmai de aceea el are datorința să învețe și să încerce mereu, ținând neîntrerupt înaintea ochilor adevărul, că cine rămâne în economie la obiceiurile și deprinderile vechi și ruginite, va avea să plătească odată prea scump această îndărătnicie.

Dela brazdă.

Amărit plecai acasă, hotărît să-i scriu tot ce simțeam, tot ce doream. Imi ziceam: nu se poate ca sub cuvintele reci, chinuite, să nu găsească inima ei patima mea dogoritoare, și poate că aceleași cuvinte slabe glasul ei să le reînșufletească, precum și gândul meu se înflăcăra scriindu-le! Nu se poate să nu simtă tot arzătorul meu dor, nu se poate să nu-i sune cuvintele mele fermecătorul poem al dragostei, ce puternică și sfântă s'apropie de ea!... Nu se poate să nu simtă vecinica alergare a sufletului meu trudit, a cugetului meu spre ea, prea iubită cu ochii negri!

A doua zi n'am văzut-o de fel. Seara, când mă plimbam pe dinaintea casei, a eșit ca nealtă-dată în stradă. I-am dat scrisoarea și a cetit-o în fugă la fereastră. Tremurând, așteptam să-mi rostească vorba mântuitoare.

Când a isprăvit, s'a vîrît în mine,

STUPĂRIT

Ce să facă stuparul în August?

Sunt anumite lucrări la stupi, cari nu trebuie amânate, ci sunt de a se săvârși neapărat în această lună. Intre aceste lucrări se numără în locul prim cercetarea stupilor pentru a ne încredința, că adunatu-și-au hrană de ajuns sau putea-și vor aduna de aici încolo, pentru-ca să aibă până în Mai viitor.

Unii stupari nu-și fac, firește, multă bătae de cap cu cercetarea din vorbă, ba nici nu se gândesc la ea, și dacă se și gândesc, o fac numai pe o clipă. Ei își zic că ce e bun o să lase de prăsilă, ear ce e slab vor ucide. Și astfel nu se mai încercă cu această cercetare.

Nu e însă tot una pentru stuparii cari doresc cu ori-ce preț a-și înmulți stupii, și cari la ucisul lor nici barem nu se gândesc. Acestora cu deosebire le și adresăm aceste șire.

Știm din pățania proprie, că între stupii fiecărei stupine se află stupi de frunte, mijlocii și nevoieși. Cei de frunte și mijlocii nu au trebuință de mult ajutor din partea noastră, dar cu atât mai multă trebuință au cei din urmă. Eată deci ce vom face.

Vom cerceta cu deamănuntul stup de stup dimineața pe răcoare și ne vom încredința cam câtă miere se află în fiecare, și că află-se matcă și pui în desvoltare.

În coșnițele de scândură lucrarea aceasta se face cu înlesnire. Dacă în cutare stup dăm cu socoteala că ar fi miere dela 6 kilograme în sus, apoi

tipând par'că se s'audă de toți lauda și batjocura:

— Zău, mă iubești așa de tare, în cât mori fără de mine?... Serios?... O, ce urît te-ai făcut, cât ești de slab!... Ha-ha-ha!...

Dispărû în goana mare în ogradă.

Am simțit moartea trecând pe lângă mine și, cu inima trăsniță de emoție nebună, abia m'am putut apuca de gard și m'am tîrît în grădină. Toată noaptea am stat acolo...

Doi ani au trecut de-atunci, ea s'a măritat, dar' dragostea mea a rămas aceeași. Mi-am dat sama ce fel de femeie iubeam, mi-au spus și alții multe despre dînsa, ceea-ce nu m'a împedecat însă s'o iubesc și, când mă rog lui

este matcă, pui și oué, ear albine potrivit cu mierea adunată, e nădejde de bine, stupul e de traiu, și-și mai poate aduna ceva miere și în astă lună; ear lipsa am putea-o suplini și mai târziu. Fiind miere mai puțină de 6 klgr., ear albine multe de tot, și îndeosebi unde e miere abia 3—4 klgr., acolo e semn rău. Acestor stupi trebuie să li-se ajute. În coșnițele de scândură se poate bine ajuta, dându-se faguri cu miere astupată dela alți stupi cu prisos de miere, sau li-se dă miere scursă, cum am amintit și altă-dată. Mierea scursă li-se pune în coșniță seara, ca peste noapte să o poată căra în căsuliile fagurilor și să o poată și astupa. Cea mai potrivită pentru iarnă e mierea din căsuliile astupate cu acoperemînt de ceară.

Mai greu e să ne încredințăm câtă miere se află în coșnițele vechi de nuiele, de papură sau de paie. Aici chibzuim după greutate și după cât de jos ajung fagurii în coșniță. Dacă coșnița e destul de grea și fagurii ajung barem până la jumătatea ei, putem avea nădejde de traiu. Unde fagurii ajung numai până la jumătatea coșniței, ori și mai puțin, neapărat trebuie să ajutăm în această lună, dacă dorim, ca stupul să-l punem la iernat. Numai ajutând acum cu miere, stupul își va putea astupa în căsuliile mierea trebuincioasă. În August de obicei stupii adună puțin, și mai cu seamă cei slabi.

Mierea li-se dă și acestor stupi numai seara, și dacă din întemplantare ar mai rămânea ceva necărat peste noapte în faguri, dimineața trebuie să se îndepărteze din coșniță. Umblând cu miere,

Dumnezeu, în totdeauna la sfîrșitul rugăciunilor adaog:

— Ochi negri, ce m'ați desmerdat odată și mi-ați ucis inima, urmăriți-mă ziua și noaptea, neconținut, căci vă iubesc, și de-ar fi să mă faceți încă să sufăr, urmăriți-mă, chinul vostru mi-e dulce!..."

I. D. Manolache.

trebuie să grijim, nu cumva să rămână picuri pe poliță, ori pe alte lucruri în stupină, sau pe jos. În chipul acesta am da prilej de a se face unele albine răpitoare.

Urdinișile coșnițelor se strîmtează treptat în această lună, și în jurul lor se lipește cât de bine după fiecare umblare în coșniță, ca să nu dăm prilej albinelor răpitoare de a ataca stupii mai slabi, și peste tot de a împedeca albinele a deveni răpitoare.

Stupii slabi de tot și fără matcă, ori cu matcă falsă, dacă n'am avea matce în rezervă, trebuie să-i împreunăăm cu alții, sau în cazul cel mai rău, să-i ducem departe de stupină și să măturăm albinele de pe faguri, și coșnița să nu o mai punem la loc. Albinele măturate vor intra în coșnițele vecine și din această lucrare este acel folos, că stupii vecini se împuteresc în albine, și nu se dă prilej albinelor de a deveni răpitoare. Mierea ce am fi scos din stupii cu albinele măturate o dăm stupilor vecini, în cari au intrat oaspeții cei noi.

ROMUL SIMU

Găinile Plymouth Rox.

Dela un timp încoace au început a se răspândi și în țara noastră câteva soiuri de găini mai bune decât găinile noastre de baștină. Intre aceste se numără în locul întâiu găinile americane numite *Plymouth Rox*. În ce stă bunătatea acestor găini?

Ele au o *vênjosie*, ce lipsește găinilor noastre obicinuite, cari în timpul din urmă s'au corcit și au decăzut foarte mult.

Fiind de o fire vênjoasă și răbdurie, ele nu sunt așa expuse morburilor și nici nu *pier* în aceeași măsură ca găinile obicinuite.

Aceste găini se obicinuesc ușor în ori-ce climă și nu sunt jingăse, ci se îndestulesc cu ori-ce fel de nutrimînt, ca și găinile noastre de astăzi; de aceea ținerea lor nu e costisitoare.

Ele cresc repede și au o carne foarte gustoasă.

Puicele din primăvară încep a oua pe la începutul iernii și, pe lângă puțină îngrijire, ouă aproape toată iarna. Ouéle lor sunt foarte gustoase. Primăvara clocesc de timpuriu și, după ce au lăsat puii, încep din nou a oua.

Clocesc foarte bine și tot așa de bine își îngrijesc și puii.

Aceste găini sunt mult mai mari decât găinile noastre obicinuite. Penele lor sunt de culoare vânăta-suretică, cam ca sēmēnța de cânepă. Picioarele sunt golașe, tari și de culoare galbină, uneori vineție.

Cocoșii cântăresc 4 $\frac{1}{2}$ până la 5 chilogrami, ear' găinile 3 până la 3 $\frac{1}{2}$ chilgr.

Acest soi de găini are atâtea însușiri bune, încât e vrednic să se răspândească fără amânare pretutindena și din nici o curte țărănească el să nu lipsească.

Întru prăsilă se recomandă agonisirea unui cocoș și a unei găini de soi curat.

ȘTIRI DE TOT FELUL

Șimleul-Silvaniei a fost în sēptēmāna asta locul festivităților arangiate în jurul Societății pentru crearea unui fond de teatru român. Au sosit oaspeți din multe părți, și anume frunțași de ai vieții publice românești. Au avut o frumoasă seară de cunoștință, la care au vorbit cu însuflețire: I. Budișan, Dr. Lucaciu, A. Cosma, I. Vulcan, V. Onițiu, Dr. Branisce, Pop de Băsești etc.

Adunarea a fost foarte bine cercetată și discursurile rostite în ea și discuțiile au stat pe nivel înălțător.

Rezultatul adunării e marcat prin faptul, că s'a primit propunerea prin care comitetul a fost îndrumat să pregătească lucrurile, ca în anul 1902 adunarea generală, să poată hotărî asupra înființării în sași a teatrului român în patria noastră. Acolo se presinte propuneri amănunțite cum și ce ar fi de făcut pentru înființarea teatrului.

Fondul a crescut deja așa de frumos, că aduce la an un venit curat de câte 20.000 coroane.

S'a reconstituit comitetul. A fost ales președinte tot I. Vulcan, vicepreședinte V. Onițiu. În comitet Vas. Goldiș, G. Dima, P. Petrescu, E. Ungurean și Dr. Blaga.

Vindecarea tusei măgărești. Profesorul de medicină Dr. Teodor Zangger a inventat un leac excelent pentru vindecarea tusei măgărești. Cu leacul acesta inventatorul a făcut experimente la 100 băeți, cel mai mititel de două sēptēmāni, ear' cel mai mărișor de șase ani, și efectul a fost deplin multămitor, pe toți i-a vindecat. Cei mai mulți dintre acești mititei bolnavi se simțeau mai bine la douăzeci și patru ore după prima aplicare a leacului, ear' în timp de două-trei

sēptēmāni s'au vindecat de tot. Leacul lui Zangger e chimin accidos hydrochloric, care disolvat în apă și amestecat în lapte se dă bolnavului înainte de mâncare. Mărimea dozei depinde dela etatea bolnavului și dela stadiul boalei.

Primejdia pădurilor. În comitatul Hajdu pădurile sunt atacate de niște omizi negre, cari le pustiesc cu atâtea rapiditate în cât dacă nu se va afla grabnic vr'un mijloc de apărare, în curând va rămănea fără păduri întreg comitatul. Deosebi stejarii pădurilor dela Hajdu-Böszörmény, Hajdu-Szoboszló și Vámos-Ercse sunt acoperiți de mii și mii de omizi, cari rod frunzele și lugerii arborilor, lăsând numai lemnul golaș, care apoi se usucă, ear' frunzele rămânând după ele ciuruite. Arborii despoiați astfel de frunziș se usucă în timp de câteva sēptēmāni. În timpul mai nou s'a observat că aceleași omizi pustiesc și acății, ulmii și plopii.

Despre această plagă a pădurilor s'a făcut raport ministrului de agricultură.

Desertor de zece ani. Băiețelul de zece ani Anton Boț din Cincibiserici înainte cu vr'o șase sēptēmāni dispăruse de acasă, fără să i-se fi putut da de urmă. În acest timp micul desertor a ajuns până în Bosnia, tot pe jos și durmind noaptea pe câmpuri. De locuri locuite de oameni se apropia numai când îl tăia foamea. Astfel a ajuns până într'un sat bosniac — fără să-l fi întrebat cineva până acolo: cine și de unde e? — Acolo însă primăria l'a luat la răspundere și aflând de unde e, l-a trimis acasă cu escortă.

Din însărcinarea „Reuniunii Economice“:
Editor și redactor responsabil: Ioan Moța.

290—1901. végrh. szám

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrē teszi, hogy a dévai kir. törvényszék 1901. évi 3104 számú végzése következtében Dr. Draia Eneas ügyvéd által képviselt «Ardeleana» javára Adam luon lui Avram és t. ellen 300 kor. s jár. erejéig 1901. évi május hó 4-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 610 kor. becsült következő ingóságok u. m. szávasmarhák, lovak és vetőgép nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az algyógyi kir. járásbírósnak 1901. évi V. 138/2 számú végzése folytán 300 kor. tőkekövetelés, ennek 1899. évi július hó 30. napjától járó 6% kamatai, $\frac{1}{3}\%$ váltó díj és eddig összesen 50 kor. 35 fill.-ben bíróilag már megállapított költségek erejéig Szábin Salamon lakásán Folt

községében leendő eszközlésére 1901. évi augusztus hó 14. napjának délutáni 1 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Algyógyon, 1901. évi július hó 29. napján.

RUSZULY IMRE

kir. bír. végrh.

782—1901. sz. tk.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alolirótt kir. bírósági végrehajtó, az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §§-ai értelmében ezennel közhirrē teszi, hogy az «Ardeleana» pénz és hitelintézetnek, Andrisoi Petru lui Demian és társai kosztiesdi, ludesdi és szerekai lakosok elleni 98 kor. tőke, ennek 1900. évi 22/I-tőli 6% kamatai 63 kor. 30 fill. eddigi ezuttali 4 kor. 30 fill. árverés kitűzetési költségek erejéig kielégítésként le és felülfoglalt és 1411 koronára becsült ökrök, hordok, üszők, malaczok, sertések, kocsi, eke, szekerek, széna és egyéb ingók bírói árverésen el fognak adatni.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbírósnak 1901. V. 501/2 számú végzése folytán, Ludesden és Szerekán adósok lakásán leendő eszközlésére határidőül 1901. évi augusztus hó 29-ik napjának délelőtti 8 és délutáni 2 órája tűzetik ki, a midőn is a fenti ingók esetleg becsáron alol is azonban csakis készpénz mellett fognak eladatni. A befolyandó vételár pedig bírói letétbe fog helyeztetni.

Kelt Szászvároson, 1901. évi augusztus hó 5-én.

Rácz Árpád,

kir. bír. végrh.

In atēntia părinților!

Subscrisul, după-cum în toți anii, așa și anul acesta, primesc la începutul anului școlar 4 copii de școală din familie bună, dându-le locuință și viptul necesar. Până de present m'am bucurat întotdeauna de recunoștința părinților cari au avut copiii la mine, căci i-am supraveghiat întru toate.

Rog deci pe cei interesați a se adresa la mine cât mai îngrabă.

Condiții favorabile!

Cu toată stima

Albert Riebel,

comerciant.

391—1901. kir. végr. sz.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbíróság 1897. évi 7403/97 számú végzése következtében Dr. Draia Eneas ügyvéd által képviselt „Ardeleana” takarékpénztár javára Filip Iuon és társai ellen 104 kor. 74 fil. s jár. erejéig 1898. évi szeptember hó 28-án tolanatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 640 koronára becsült következő ingóságok u. m.: sertések, szilva, pálinka főzőüst, buza, szarvasmarhák stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az algyógyi kir. járásbíróság 1901. évi V. 10/4 számú végzése folytán 104 kor. 74. fil. tőkekövetelés, ennek 1895. évi február hó 3. napjától járó 8% kamatai, $\frac{1}{3}\%$ váltó díj és eddig összesen 85 kor. 32 fil.-ben bíróilag már megállapított költségek erejéig Renget községében végrehajtást szenvedők lakásán leendő eszközlésére 1901. évi augusztus hó 12. napjának délelőtti 9 óraja határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Algyógyon, 1901. évi július hó 29-án.

RUSZULY IMRE,
kir. bir. végreh.

„ARDELEANA”

INSTITUT DE CREDIT ŞI ECONOMÍI, SOCIETATE PE ACŢII ÎN ORĂŞTIE

Capital social: cor. 500.000. Fonduri de rezervă: cor. 330.000

(92) Depuneri: peste cor. 2.000.000. 31—

Institutul face următoarele operațiuni, la cari recomandă serviciile sale:

1) acordă împrumuturi cu interese 8%;
2) primește depuneri, dela particulari 5% și cu $5\frac{1}{2}$, ear' dela corporațiuni culturale cu 6%;
3) cumpără și vinde realități;

4) cumpără și vinde mărfuri și produse;
5) arândează și exarândează realități;
6) cumpără și vinde efecte publice;
7) mijlocește operațiuni, specificate sub 3. 4. 5.

Ori-ce afacere se poate rezolva verbal în biurul institului, ear' în scris prin corespondență.

Orăştie, 1901.

Direcțiunea.

755—1901. kir. végr. sz.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alólírott kir. bírósági végrehajtó, az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §§-ai értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az „Ardeleana” pénz es hitelintézetnek, Kimicsesz

Iuon és társai n.-denki lakosok elleni 134 kor. tőke, ennek 1899. évi 20 IX-től 6% kamatai 64 kor. 22 fil. eddigi, ezuttali 3 kor. 20 fil. árverés kitűzetési költségek erejéig kielégítésként le és felülfoglalt és 640 koronára becült borju, ökrök, és tehének az igényelték kivéteével bírói árverésen el fognak adatni.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbíróságnak 1901. V. 305/2 számú végzése folytán, N.-Denken adósok lakásán leendő eszközlésére határidőül 1901. évi augusztus hó 22-ik napjának délután 2 óraja tűzetik ki, a midőn is a fenti ingok esetleg becsáron alul is, azonban csakis készpénz mellett fognak eladatni, a befolyandó vételár pedig bírói letétbe fog helyezettetni.

Kelt Szászvároson, 1901. évi augusztus hó 4-én.

RÁCZ ÁRPÁD,
kir. bir. végreh.

NOU DEPOSIT

de scânduri și lemne de zidiri!

Atragem luarea aminte a publicului nostru asupra depositului de scânduri și lemne de zidiri, pe care l'a deschis și dl Dumitru Martin, măestru tîmplar în Orăştie, în str. Căstăului!

În timpul de vară

este mai consult, a
te aprovisiona, a-ți
completa și per-
fecționa diferitele
tipărituri.

Efectuiri de tipări-
turi moderne, fru-
moase și prețioase
se asigură prin

„Minerva” inst. tipografic,
societate pe acții în Orăştie (Szászváros).